

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Jansou ve věci

žalobkyně: **SMO, městská akciová společnost Orlová, IČO 60793163**
sídlem Okružní 988, Lutyně, 735 14 Orlová, Lutyně
zastoupená advokátem **Mgr. Bc. Janem Siostrzonkem**
sídlem U Cementárny 1303/16, 703 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ing. Alfréd R., CSc.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupen advokátem JUDr. Leošem Brantálem, LL.M.
sídlem Hasičská 551/52, 700 30 Ostrava

o zaplacení částky 48 619 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci částku 48 619 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 48 619 Kč za období od 13.7.2013 až do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

- II. Návrh, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobci 8,05% úrok z prodlení ročně z částky 48 619 Kč za období od 2.7.2013 do 12.7.2013 **se zamítá**.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce částku 69 931 Kč, a to do 3 dnů o právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 10.2.2017 došlo soudu téhož dne se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 48 619 Kč spolu s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 48 619 Kč za dobu od 2.7.2013 až do zaplacení, a to z titulu neoprávněného majetkového prospěchu žalovaného vzniklého vyplacením tzv. další odměny a paušálu za výkon funkce člena statutárního orgánu. Skutkově tvrdil, že žalovaný byl v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a následně v období od 22.5.2012 do 20.3.2013 členem představenstva a vykonával též funkci místopředsedy představenstva. Rozhodnutím Rady města Orlové ze dne 20.3.2013 jakožto jediného akcionáře v působnosti valné hromady byl žalovaný odvolán z funkce člena představenstva a ke stejnému dni mu tak zanikla i funkce místopředsedy představenstva. Podle smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012, a to konkrétně dle článku V odst. 1 písm. a), náležela žalovanému za rok 2013 za každý měsíc na odměně částka ve výši 57 331 Kč, když tato se dle článku V odst. 2 předmětné smlouvy valorizovala o míru inflace předcházejícího kalendářního roku. Vedle této části odměny, která nebyla předmětem tohoto řízení, žalobce žalovanému zaplatil další plnění z titulu tzv. další odměny za celkové hospodářské výsledky dle článku V odst. 1 písm. b) smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 (dále jen „smlouva“), avšak na toto plnění žalovanému nevznikl nárok. Konkrétně se jednalo o plnění na další odměny označené jako měsíční zálohy na odměny a měsíční paušál ve výši 3 500 Kč za použití vlastního mobilního telefonního přístroje a notebooku. Za rok 2013 tak žalobce žalovanému na zálohách, tzn. na tzv. další odměny vyplatil po sražení zákonných odvodů za leden 2013 částku 19 737 Kč a tzv. paušál ve výši 3 500 Kč, za únor 2013 po sražení zákonných odvodů měsíční zálohu na tzv. další odměnu ve výši 19 737 Kč a měsíční paušál ve výši 3 500 Kč a za měsíce březen 2013 poměrnou část na paušálu ve výši 2 145 Kč. Jedná se tak o platby uskutečněné žalobcem ve prospěch žalovaného z titulu tzv. další odměny resp. zálohy na další odměny a tzv. paušálu měsíčního, které byly vyplaceny po odečtení zákonných odvodů.
2. Uvedené platby byly zčásti tak platbami na tzv. další odměnu resp. zálohou na tzv. další odměnu, určenou násobkem roční odměny dle článku V bodu 1 písm. b) smlouvy a tzv. režijního paušálu za rok 2013. Smlouva o výkonu funkce však neumožňuje zálohování tzv. další roční odměny resp. zálohy na tzv. další roční odměnu. Odměnu závislou na výsledcích hospodaření za rok 2013 nelze vyplácet předem v zálohových platbách. Smlouva o výkonu funkce váže výplatu odměny za hospodaření na dosažené výsledky hospodaření v kalendářním roce. Je proto nutno dovodit, že tzv. další odměnu je možné vyplatit pouze a jen po zhodnocení hospodářského výsledku žalobce za uplynulé období. Dovochoval, že dle ust. § 66 odst. 3 obch. zák. a ust. článku 33 odst. 2 stanov žalobce ve znění platném a účinném v roce 2013 platilo, že jakékoliv plnění žalobce ve prospěch člena představenstva bylo možno poskytnout jen a pouze tehdy, pokud na toto plnění plynul nárok z právního předpisu, nebo pokud na takovéto plnění plynul nárok z vnitřního právního předpisu schváleného valnou hromadou. Pro případ, pokud by pak nárok nebyl založen ani zákonem, nebo vnitřním právním předpisem schváleným valnou hromadou, bylo možno plnění poskytnout pouze tehdy, pokud k takovémuto plnění byl dán souhlas valné hromady popř. takovéto plnění by bylo přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Podle výslovného ujednání ve smlouvě o výkonu funkce tato stanovuje podmínky pro přiznání tzv. další odměny odvislé od celkových hospodářských výsledků, přičemž tyto podmínky je povinno představenstvo předložit valné hromadě ke schválení. Podle výslovného ujednání ve smlouvě o výkonu funkce stanovuje podmínky pro přiznání tzv. další odměny představenstvo, které je případně oprávněno posoudit, zda tyto podmínky pro výplatu byly splněny, ale vlastní rozhodnutí o samotném přiznání či

nepřiznání této tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků náleží do výlučné působnosti valné hromady. Žádné rozhodnutí jediného akcionáře žalobce v působnosti valné hromady, které by žalovanému přiznalo nárok na tzv. další odměnu za rok 2013 odvislé od hospodářských výsledků však neexistuje. Jediný akcionář žalobce nikdy nerozhodl o schválení výplaty tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků žalovanému za rok 2013.

3. Plnění, která žalovaný od žalobce obdržel v průběhu roku 2013 na tzv. další odměnu odvislou od celkových hospodářských výsledků žalobce (leden 2013 19 737 Kč a únor 2013 opět 19 737 Kč), a to dle článku V odst. 1 písm. b) smlouvy o výkonu funkce, byla tak žalovanému vyplacena, aniž by byla předem, nebo i zpětně schválena jediným akcionářem v působnosti valné hromady. Rozhodnutím Rady města Orlové v působnosti valné hromady žalobce coby jediného akcionáře ze dne 30.8.2017 bylo rozhodnuto o odměnách žalovaného za období od 1.1.2013 do 20.3.2013 tak, že Rada města Orlové v působnosti jediného akcionáře rozhodla, že žalovanému náleží odměna ve výši 0 Kč. Žalobce vyzval žalovaného k vrácení poskytnutých plateb, tzn. tzv. další odměny odvislé na hospodaření a paušálu přípisem ze dne 1.7.2013. Žalobce vyplatil v roce 2013 také náhradu nákladů ve výši 3 500 Kč měsíčně, tzn. tzv. paušálu, a to za leden 2013 ve výši 3 500 Kč, únor 2013 ve výši 3 500 Kč a březen 2013 ve výši 2 145 Kč. Podle článku V odst. 7 smlouvy výši paušálního příspěvku projedná a rozhodne představenstvo, avšak plnění, které není přesně specifikováno ve smlouvě o výkonu funkce, musí být schváleno valnou hromadou. Žádné takovéto rozhodnutí, kterým byla žalovanému přiznána výplata paušálního příspěvku ve výši 3 500 Kč měsíčně, však Rada města Orlové nikdy neučinila. Žalovanému tak nevznikl na vyplacení částky 9 145 Kč nárok, a proto je povinen ji vrátit žalobci. Nárok na výplatu paušálního příspěvku tak, jak vyplývá z ust. § 66 odst. 3 obch. zák., vzniká pouze na základě buď právního předpisu, nebo vnitřního právního předpisu schváleného valnou hromadou. Žádný zákon, ani podzákonná norma nepřiznává žalovanému nárok na vyplacení této částky ve výši 3 500 Kč měsíčně. Žalobce vydal směrnici č. S/3/2007/1, která upravovala postup při vysílání zaměstnanců a náhradu cestovních výdajů pro členy představenstva a dozorčí rady. Směrnice sice upravuje nárok členů statutárního orgánu na cestovní výdaje, ovšem aniž by stanovila jejich výši. Částka 3 500 Kč vyplacena měsíčně jako příspěvek dle článku V odst. 7 smlouvy o výkonu funkce však nesloužila k náhradě cestovních výdajů, které samostatně upravuje článek V odst. 3 smlouvy. Částka 3 500 Kč vyplacena měsíčně jako příspěvek dle článku V odst. 7 smlouvy však nesloužila k náhradě cestovních výdajů, které samostatně řeší článek V odst. 3 smlouvy o výkonu funkce. Částka 3 500 Kč vyplacená žalovanému každý měsíc tak nemůže být náhradou cestovních výdajů dle článku V odst. 3 smlouvy, nýbrž paušálním příspěvkem, o kterém se zmiňuje článek V odst. 7 smlouvy, jehož výplata byla prováděna v rozporu se zákonem. Vedle zaplacení jistiny se domáhal i zaplacení zákonného úroku z prodlení, kdy rozhodný okamžik prodlení odvozoval od učinění předžalobní upozornění.
4. Žalobce dále doplnil odůvodnění svého nároku tím, že ust. § 66 odst. 3 obch. zák. je kogentní povahy a nelze jej ani dohodou účastníků či rozhodnutím valné hromady vyloučit. Podle ust. článku 23 odst. 2 písm. g) stanov žalobci náleží rozhodování o odměňování členů představenstva do výlučné působnosti valné hromady, přičemž představenstvo je podle ust. § článku 28 odst. 3 písm. j) stanov oprávněno předkládat valné hromadě návrhy na odměňování členů představenstva. Tato ustanovení stanov navazují na ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák., podle kterého do výlučné působnosti valné hromady náleží rozhodování o odměňování členů představenstva. Účelem ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. je zajištění kontroly nad vyplácením plnění členům statutárního orgánu z titulu výkonu jejich funkce ze strany valné hromady. Přestože novelizované ust. § 66 odst. 3 obch. zák. proti předchozí právní úpravě umožnilo nárok založit vnitřním právním předpisem, schváleným valnou hromadou, stále zůstává rozhodovací pravomoc valné hromadě v této otázce zachována, neboť takový vnitřní předpis schvaluje právě valná hromada.

5. Na základě shora uvedeného proto dovozoval, že veškeré další platby na tzv. další odměnu resp. její zálohy za hospodaření za rok 2013 vyplacené žalovanému v roce 2013, byly i z tohoto důvodu žalovanému vyplaceny neoprávněně a žalovaný je povinen žalobci tyto platby vrátit. Konečně pak dovozoval, že nebyly splněny ani podmínky první věty § 66 odst. 3 obch. zák. pro výplatu odměny žalovanému za rok 2013, protože žalovaný jednal ke škodě žalobce. Poukázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 2.10.2015 č.j. 24 Cm 4/2015-145, kdy soud žalobu s nárokem na náhradu škody ve výši 1 020 000 Kč směřující proti všem bývalým členům představenstva v souvislosti s uzavřenými reklamními smlouvami č. 71/2013, č. 105/2012, č. 70/2013 a č. 69/2013, tj. všechno smlouvy z roku 2012, částečně zamítl a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 670 000 Kč spolu s příslušenstvím. Pro krátkost soud odkazuje v tomto ohledu na skutková tvrzení vylíčená žalobcem v žalobě pro jejich obsáhlost. Pro úplnost pak soud ještě dodává, že uvedené řízení po skutkové i právní stránce navazovalo na jiné řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 29 Cm 27/2016, kde se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 1 380 396 Kč s příslušenstvím, tzn. jak vyplacení záloh na tzv. další odměny související s hospodářskými výsledky a tzv. paušálu, a to za rok 2011 a 2012.
6. Konečně pak měl žalovaný způsobit žalobci škodu tím, že v rámci nabídky ze dne 13.9.2011 do veřejné zakázky s názvem „Údržba zeleně ve městě Orlová“, jejímž zadavatelem bylo město Orlová, žalobce podal nabídku v době, v níž nedisponoval potřebnou technikou, odborným personálem a zkušenostmi s obdobnou činností. Vítězným dodavatelem se stala společnost TALPA – zahradnické služby s.r.o. a žalobce s ní uzavřel smlouvu dne 1.4.2013, na jejímž základě měla pro společnost TALPA zajišťovat práce na části této veřejné zakázky jako subdodavatel. Podle kalkulace zakázky – subdodávky pro společnost TALPA, zpracované zaměstnanci žalobce, každoročně na této zakázce od roku 2013 do roku 2018 byla ztráta v rozmezí 300 000 – 350 000 Kč ročně. Zpracovatelé auditu provedli aktualizaci této interní kalkulace a dospěli k závěru, že v uvedených letech bude závazek vytvářet ztrátu v rozmezí 125 000 – 167 000 Kč ročně. Za účelem realizace této subdodávky pro společnost TALPA žalobce vyhlásil veřejnou zakázku na dodávku 5 vozů profesionálních sekacích strojů za předpokládanou hodnotu 2 800 000 Kč. Nejnížší nabídková cena na 5 ks strojů byla ve výši 2 140 000 Kč, kterou předložila společnost SDO TECHNIKA s.r.o. Zakázku však vyhrála společnost CHLEBIŠ s.r.o., jejíž nabídka dosáhla částky ve výši 2 452 250 Kč. Nabídka společnosti CHLEBIŠ s.r.o. převyšuje o 312 500 Kč nejnížší nabídku předloženou společností SDO TECHNIKA s.r.o. Žalobce poukazoval i na výběrové řízení konané v roce 2011 „Napojení revitalizovaného bytového fondu RPG IPRM Orlová na CZT“. Smlouva byla na základě výběrového řízení uzavřena se společností TENZA a.s. za částku nabídky 10 799 218 Kč, přičemž cenově výhodnější nabídka byla nabídka společnosti MECCANO s.r.o. ve výši 10 454 330 Kč, což představovalo rozdíl 444 888 Kč. Při další akci s názvem „Modernizace PS 15 v Orlové-Lutyni“ byl zpracován Ing. Julusem R. položkový rozpočet stavby, který určil hodnotu ceny díla na částku 17 227 468 Kč bez DPH. Podle uzavřené smlouvy o dílo č. 50/2012 ze dne 11.6.2012 ve znění dodatku č. 1 ze dne 25.6.2012, byla cena smlouvou sjednána ve výši 23 414 200 Kč bez DPH. Celá cena díla byla žalobcem zhotoviteli stavby již uhrazena. Rozdíl v ceně pak dosahoval částky 6 186 732 Kč bez DPH.
7. Žalovaný se ve věci vyjádřil podáním ze dne 30.5.2017 a navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Ve věci učinil nesporným, že byl členem představenstva žalobce od 7.5.2008 do 2.5.2012 a následně nikoliv jak uvádí žalobce od 22.5.2012, nýbrž již od 2.5.2012 do 20.3.2013. Dále učinil nesporným, že byl rovněž místopředsdou představenstva žalobce, a to v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a následně od 22.5.2012 do 20.3.2013 (chybně uvedeno do 20.3.2012). Rovněž učinil nesporným, že mezi žalobcem na straně jedné a žalovaným coby místopředsdou představenstva byla uzavřena smlouva o výkonu funkce, a to pro první období ze dne 31.7.2008 a pro druhé období ze dne 2.5.2012. Obě smlouvy přitom byly schváleny jediným akcionářem žalobce při výkonu působnosti valné hromady. K vrácení požadované částky žalobcem ve výši 48 619 Kč

vedl, že pokud mu byla vyplacena jakákoliv plnění, dělo se tak plně v souladu s uzavřenou smlouvou o výkonu funkce, která byla schválena jediným akcionářem v působnosti valné hromady. Namítal dále, že vzhledem k uzavřené smlouvě o výkonu funkce nebylo třeba žádné nadstavbové rozhodnutí valné hromady resp. jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady a dále, že jediný akcionář žalobce příslušné rozhodnutí při výkonu funkce jediného akcionáře nepřijal zcela účelově jen a pouze proto, aby se žalovaný nemohl vyplacení odměny dle smlouvy domáhat. Jednání žalobce považoval za jednání v rozporu s dobrými mravy, a proto tomuto jednání nelze přičíst soudní ochrany. Dále proti uplatněnému nároku namítal, že výkonem funkce nepřispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům žalobce. Po celou dobu vykonával funkci řádně a v souladu s platnými právními předpisy. Pokud pak žalobce nechal vypracovat jakýkoliv audit, tak tento nemůže mít jakoukoliv váhu. Současně poukázal na to, že žalovaný, pokud vykonával funkci místopředsedy představenstva, tak v roce 2012 činil hospodářský výsledek žalobce 5 362 000 Kč, přičemž v letech, kdy již nevykonával funkci člena statutárního orgánu, činil hospodářský výsledek v roce 2014 toliko 3 782 000 Kč a v roce 2015 4 127 000 Kč. Pokud pak žalobce poukazoval na rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 24 Cm 4/2015 popř. rozhodnutí odvolacího soudu pod sp. zn. 8 Cmo 126/2016, tak poukázal, že do rozhodnutí odvolacího soudu bylo podáno dovolání. Pokud pak je vůči žalovanému vedeno trestní řízení u Okresního soudu v Karviné, pobočce v Havířově pod sp. zn. 101 T 220/2016, tak rovněž toto trestní řízení pro rozhodnutí v této věci nemůže mít žádného podstatného významu, neboť platí v České republice presumpce nevinu.

8. Soud současně konstatuje, že během soudního řízení se účastníci řízení obsáhle vyjadřovali, kdy jednotlivé repliky či dupliky účastníků řízení se zhusta jak ve skutkové, tak i v právní argumentaci opakovaly, a proto soud z hlediska hospodárnosti řízení na tyto jednotlivé přípisy odkazuje s tím, že ze základními námitkami obsaženými v těchto přípisech se vyrovnává v rámci skutkových závěrů a právního hodnocení.
9. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem odd. B, vložky 1017 bylo zjištěno, že ke dni 30.5.1995 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost pod současným označením obchodní firmy SMO, městská akciová společnost Orlová, se sídlem Okružní 988, Lutyně, 735 14 Orlová, IČO 60793163. Z úplného výpisu bylo dále zjištěno, že žalovaný byl členem představenstva v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a dále od 2.5.2012 do 20.3.2013, přičemž v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a dále v období od 22.5.2012 do 20.3.2013 vykonával funkci místopředsedy představenstva. JUDr. Jaromír S. byl pak členem představenstva od 7.5.2008 do 2.5.2012 a dále od 2.5.2012 do 25.3.2013, přičemž v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a dále v období od 22.5.2012 do 25.3.2013 vykonával funkci předsedy představenstva. Způsob jednání za společnost v období od 25.7.2008 do 5.3.2015 byl zapsán tak, že jménem společnosti jedná představenstvo. Za představenstvo jednají navenek vždy předseda, nebo místopředseda samostatně. Jako jediný akcionář bylo v rejstříku zapsáno v období od 14.3.1997 do 5.3.2015 Město Orlová.
10. Ze stanov žalobce zažurnalizovaných jako příloha A9 bylo zjištěno, a to konkrétně z článku 23 bod 1 a bod 2 písm. g), že valné hromadě přísluší rozhodovat o všech otázkách, které zákon, nebo stanovy svěří do její působnosti. Mimo jiné do působnosti valné hromady náleží zejména rozhodování o odměňování členů představenstva a dozorčí rady. Z článku 28 bodu 3 písm. j) pak bylo zjištěno, že představenstvo rozhoduje o záležitostech společnosti, které obchodním zákoníkem, nebo těmito stanovami nejsou vyhrazeny působností valné hromady, nebo dozorčí rady. Představenstvu přísluší vedle dalších práv a povinností určených stanovami a obchodním zákoníkem zejména předkládat valné hromadě návrh na odměňování členů představenstva a dozorčí rady. Z článku 33 bodu 2 pak bylo zjištěno, že jakékoliv plnění společnosti ve prospěch člena představenstva, na které neplyne právo z právního předpisu, nebo z vnitřního předpisu schváleného valnou hromadou, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, či je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění nesmí poskytnout, jestliže výkon Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, či při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.

11. Ze smlouvy o výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti ze dne 2.5.2012 bylo zjištěno, že mezi žalobcem na straně jedné zastoupeným předsedou představenstva JUDr. Jaromírem S. a žalovaným na straně druhé byla uzavřena smlouva o výkonu funkce dle tehdy platného ust. § 66 obch. zák. Smlouvu osobně podepsal žalovaný a za žalobce tehdejší předseda představenstva JUDr. Jaromír S. V článku V bodu 1 písm. a) bylo dohodnuto, že členovi představenstva přísluší za výkon jeho funkce odměna, která byla stanovena rozhodnutím valné hromady, a to základní odměna ve výši 50 000 Kč měsíčně. V článku V bodu 1 písm. b) pak bylo dohodnuto, že členovi představenstva náleží další odměna za celkové hospodářské výsledky společnosti dosažené v příslušném kalendářním roce, a to maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny. Současně bylo ujednáno, že podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím (usnesením) představenstva společnosti. Současně bylo dohodnuto, že odměna uvedená v bodě 1a) bude každoročně valorizována o míru inflace předcházejícího kalendářního roku. Dále bylo dohodnuto, že členovi představenstva náleží náhrada cestovních výdajů a ostatní náhrady při pracovních cestách v rozsahu a výši stanovené příslušnými právními a vnitropodnikovými předpisy. V článku V bodu 7 pak bylo dohodnuto, že při výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti je členem představenstva dohodnuto, že mobilní telefonní přístroj, přenosný počítač, tj. potřebné věci pro práci ve společnosti, bude užívat svoje a na toto společnost bude paušálně přispívat. Výši paušálu projedná a rozhodne představenstvo společnosti v návaznosti na tuto smlouvu. Uvedená plnění pak měla být zasílána žalobcem na účet žalovaného u Komerční banky, a.s., č. ú. 94-4345160227/0100.
12. Ze zápisu z mimořádného jednání představenstva žalobce konaného dne 22.7.2008 bylo zjištěno, že uvedeného zasedání se účastnili 4 členové představenstva, kdy představenstvo přijalo usnesení, že s účinností od 23.7.2008 ruší pracovní místo a funkci ředitele společnosti. Současně pak přijalo usnesení, že společnost bude dále řízena operativně přímo členem představenstva, tj. žalovaným, a současně představenstvo projednalo smlouvu o výkonu funkce žalovaného, kterou jednomyslně přijalo, a to i hlasem žalovaného, který se uvedeného zasedání představenstva zúčastnil, tj. smlouvu o výkonu funkce ve znění tak, jak byla shora čtena k důkazům. Vedle uvedeného zápisu z mimořádného jednání představenstva ze dne 22.7.2008 byla dále vypracována listina zažurnalizovaná v přílohovém obalu jako B3 pod označením „Usnesení č. 6/2008 z mimořádného jednání představenstva akciové společnosti konaného dne 22.7.2008“, která zachycuje shora přijatá usnesení uvedená v zápisu, kdy součástí uvedené listiny je též presenční listina, ze které bylo zjištěno, že uvedeného zasedání mimořádného představenstva se zúčastnili členové Ing. Radomír J., žalovaný, Karel P. a JUDr. Jaromír S., přičemž veškerá usnesení přijatá na uvedeném zasedání byla přijatá jednomyslně. Přílohu č. 2 uvedené listiny – usnesení č. 6/2008 - pak tvoří samotná smlouva ze dne 31.7.2008, pro kterou hlasoval zjevně i žalovaný a s jejím obsahem musel být srozuměn. Nedílnou součástí listiny zažurnalizované jako příloha B3 v přílohovém obalu je pak listina zažurnalizovaná jako B6 v přílohovém obalu obsahující základní povinnosti vyplývající ze smlouvy o výkonu funkce člena představenstva, základní práva vyplývající ze smlouvy o výkonu funkce člena představenstva a ustanovení týkající se stanovení další odměny člena představenstva. Nedílnou součástí je pak nová příloha organizačního schématu řízení žalobce a dále listina stanovující kritéria pro stanovení, přiznání a výplatu další odměny za výkon funkce člena představenstva s vytyčením úkolů pro rok 2008 včetně hodnocení, způsobu a výpočtu a splatnosti další odměny člena představenstva.
13. Z usnesení z 42. zasedání Rady města Orlové konaného dne 30.7.2008 bylo zjištěno, že jediný akcionář v působnosti valné hromady jmenoval členem představenstva žalobce Ing. Vladimíra C., vzal na vědomí informace předsedy představenstva JUDr. S. o organizačních změnách ve společnosti žalobce a schválil dle ust. § 66 odst. 2 tehdy platného obch. zák. smlouvu o výkonu Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti mezi žalobcem na straně jedné a žalovaným na straně druhé. Obdobné skutečnosti pak vyplývají ze samotného zápisu ze 42. zasedání Rady města Orlové ze dne 30.7.2008. Z uvedeného zápisu je pak zjevné, že 42. zasedání Rady města Orlové, která přijala rozhodnutí v působnosti jediného akcionáře, se účastnil tehdejší předseda představenstva žalobce JUDr. S.

14. Ze smlouvy o výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti ze dne 2.5.2012 bylo zjištěno, že mezi žalobcem na straně jedné zastoupeným předsedou představenstva JUDr. S. a žalovaným na straně druhé byla uzavřena další smlouva o výkonu funkce dle tehdy platného ust. § 66 a násl. obch. zák. Uvedená smlouva co do obsahu je téměř zrcadlově podobná jako smlouva ze dne 31.7.2008, kdy výjimka se týká toliko uzavírání určitých obchodů, avšak v části týkající se odměňování žalovaného coby člena představenstva se jedná o zrcadlově totožnou smlouvu. V článku V bodu 1 písm. a) bylo dohodnuto, že členovi představenstva přísluší za výkon jeho funkce odměna, která byla stanovena rozhodnutím valné hromady jako základní odměna ve výši 55 500 Kč za kalendářní měsíc s tím, že v článku V bodu 2 bylo dohodnuto, že uvedená základní odměna bude každoročně valorizována o míru inflace předcházejícího kalendářního roku. V článku V bodu 1 písm. b) bylo dohodnuto, že členovi představenstva přísluší dále tzv. další odměna za celkové hospodářské výsledky společnosti dosažené v příslušném kalendářním roce, a to maximálně ve výši 2,5 násobku základní roční odměny. Samotné podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím (usnesením) představenstva společnosti. V článku V bodu 3 bylo ujednáno, že členovi představenstva náleží náhrada cestovních výdajů a ostatní náhrady při pracovních cestách v rozsahu a výši stanovené příslušnými právními a vnitropodnikovými předpisy. V článku V bodu 7 bylo konečně ujednáno, že při výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti je s členem představenstva dohodnuto, že mobilní telefonní přístroj, přenosný počítač, tj. potřebné věci pro práci ve společnosti, bude užívat svoje a na toto společnost bude paušálně přispívat. Výši paušálu projedná a rozhodne představenstvo společnosti v návaznosti na tuto smlouvu. Číslo účtu žalovaného uvedené ve smlouvě se zcela shoduje s číslem účtu uvedeným v předchozí smlouvě ze dne 31.7.2008.
15. Soud dále provedl k důkazům listinu ze dne 4.12.2012 zažurnalizovanou v přílohovém obalu jako A12 podepsanou předsedou představenstva JUDr. Jaromírem S., která stanovuje ukazatele hmotné zainteresovanosti místopředsedy představenstva žalobce pro rok 2013 tak, aby naplnil či nenaplnil ukazatele pro stanovení tzv. další odměny dle článku V odst. 1 písm. b) smlouvy ze dne 2.5.2012.
16. Ze zápisu z mimořádného jednání představenstva č. 1/2012 ze dne 22.5.2012 ve složení předseda JUDr. S., místopředseda, tj. žalovaný a dále členové představenstva Ing. J., Ing. C. a Ing. D. bylo zjištěno, že důvodem svolání uvedeného mimořádného jednání byla ta skutečnost, že jediný akcionář v působnosti valné hromady dne 2.5.2012 odvolal dosavadní členy představenstva a současně jmenoval nové členy představenstva. Představenstvo se proto mimořádně sešlo a rozhodlo, že do funkce předsedy představenstva jmenuje JUDr. Jaromíra S. a do funkce místopředsedy žalovaného. Současně představenstvo na uvedeném zasedání schválilo smlouvu o výkonu funkce člena představenstva pro žalovaného na další funkční období.
17. Ze zápisu z řádného jednání představenstva č. 5/2012 za účasti totožných členů představenstva jako z mimořádného jednání ze dne 22.5.2012 bylo zjištěno, že představenstvo jednomyslně přijalo usnesení, jímž schválilo stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti žalovaného na rok 2013, tj. konkrétně listinu shora čtenou k důkazům ze dne 4.12.2012 zažurnalizovanou v přílohovém obalu jako A12. Uvedený závěr vyplývá též z listiny přijatých usnesením z uvedeného řádného jednání představenstva č. 5/2012 podepsaného Ing. R., CSc. jakožto místopředsedou představenstva.

18. Ze zápisu a usnesení z 26/2 zasedání Rady města Orlové konaného dne 2.5.2012 bylo zjištěno, že Rada města Orlové jako jediný akcionář žalobce rozhodl v působnosti valné hromady tak, že s účinností od 2.5.2012 odvolal členy představenstva JUDr. Jaromíra S. a Ing. Radomíra J. a současně je ke stejnému datu opětovně zvolil do funkce člena představenstva. Obdobně k 2.5.2012 jediný akcionář odvolal člena představenstva, tj. žalovaného, a rovněž ke stejnému datu, tj. k 2.5.2012, jej zvolil do funkce člena představenstva. Současně přijal usnesení, jímž schválil uzavření nové smlouvy o výkonu funkce člena představenstva, a to v duchu smlouvy předchozí s platnými změnami k datu 2.5.2012 a současně pověřil předsedu představenstva, aby tuto smlouvu s žalovaným uzavřel. Uvedená usnesení byla přijata jednomyslně, neboť nikdo se nezdržel, ani nikdo nehlasoval proti. Současně je nutno zdůraznit, že z obsahu zápisu je zřejmé, že uvedeného zasedání se osobně účastnil žalovaný, přičemž nikdo ke smlouvě o výkonu funkce pro žalovaného neměl žádných výhrad, a to ani sám žalovaný, který se na představenstvu konaném dne 22.5.2012 podílel na jejím schválení.
19. Soud dále provedl dokazování podkladovými materiály pro 42. zasedání Rady města Orlové s datem konání 30.7.2008 tak, jak již soud shora četl k důkazům samotná přijatá usnesení a zápis z uvedeného zasedání, kdy dle tohoto programu je zřejmé, že jediný akcionář v působnosti valné hromady měl projednat schválení smlouvy o výkonu funkce žalovaného na další funkční období, což se také stalo. Před zasedáním jediného akcionáře v působnosti valné hromady dne 30.7.2008 byly vypracovány předsedou představenstva i další listiny, a to listina ze dne 21.7.2008, kde předseda představenstva JUDr. S. doporučil, aby novým členem představenstva byl jmenován Ing. Vladimír C., přičemž obdobná informace vyplývá i z dalšího dopisu JUDr. S. ze dne 21.7.2008 adresovaného Radě města Orlová, kde blíže informuje o osobě Ing. Vladimíra C. a současně informuje o tom, aby byl na Radě města Orlové, když bude rozhodovat v působnosti jediného akcionáře žalobce projednán bod, a to informace o organizačních změnách ve společnosti žalobce a rovněž schválení smlouvy o výkonu funkce člena představenstva. Z dopisu ze dne 2.6.2008 adresovaného Městu Orlová opatřeného razítkem podatelny ze dne 5.6.2008 bylo zřejmé, že z funkce člena představenstva odstoupil dosavadní člen představenstva Rudolf S., kterého následně nahradil Ing. C. Z protokolu o předání originálu písemnosti právnímu odboru ze dne 21.8.2008 bylo zjištěno, že došlo k předání rezignačního dopisu dosavadního člena představenstva pana S. Z dalšího dopisu předsedy představenstva žalovaného JUDr. S. ze dne 22.7.2008 adresovaného jedinému akcionáři žalobce bylo zjištěno, že předseda představenstva informoval jediného akcionáře o tom, že představenstvo na svém zasedání dne 22.7.2008 rozhodlo o zrušení funkce ředitele společnosti, zřízení úseku interního auditu a zřízení funkce asistentky představenstva. Současně informovalo jediného akcionáře, že operativním řízením společnosti žalobce byl pověřen žalovaný a předložilo smlouvu o výkonu funkce člena představenstva žalovanému na další funkční období. Ze všech těchto listin má soud za prokázáno, že jediný akcionář byl o závěrech představenstva ze dne 22.7.2008 řádně informován, byla mu předložena smlouva o výkonu funkce pro žalovaného na další funkční období. Proti této smlouvě žalovaná, ani nikdo jiný nebrojil a tato smlouva na další funkční období byla jednomyslně jediným akcionářem v působnosti valné hromady schválena. Jinými slovy řečeno obsah smlouvy o výkonu funkce pro žalovaného na další funkční období nebyl pro jediného akcionáře žádné novum, neboť po obsahové stránce pokud se týká odměňování se jednalo o zcela totožnou smlouvu jako na předcházející funkční období pro žalovaného, která byla uzavřena dne 31.7.2008.
20. Z výpisu z účtu žalobce bylo zjištěno, že dne 11.2.2013 odeslal ve prospěch účtu žalovaného uvedeného ve smlouvě o výkonu funkce částku 62 741 Kč, která sestávala ze základní odměny po sražení zákonných odvodů dle článku V odst. 1 písm. a) smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 z částky 39 504 Kč, dále dle článku V odst. 1 písm. b) téže smlouvy ze zálohy na další odměnu po sražení zákonných odvodů ve výši 19 737 Kč a z částky 3 500 Kč tzv. paušálu dle článku V odst. 7 smlouvy o výkonu funkce. Dále bylo z výpisu z účtu žalobce zjištěno, že dne

11.3.2013 poukázal na účet žalovaného částku 62 741 Kč, která sestávala opět z tzv. základní odměny po sražení zákonných odvodů ve výši 39 504 Kč, dále ze zálohy na tzv. další odměnu po sražení zákonných odvodů ve výši 19 737 Kč a dále z tzv. paušálu ve výši 3 500 Kč. Rovněž z výpisu z účtu žalobce bylo zjištěno, že dne 11.4.2013 poukázal na účet žalovaného částku 26 352 Kč za měsíc březen 2013, která sestávala z poměrné části základní odměny po sražení zákonných odvodů ve výši 24 207 Kč a z poměrné části tzv. paušálu dle článku V odst. 7 smlouvy o výkonu funkce z částky 2 145 Kč. Tímto výpisem z účtu má soud za prokázáno, že žalobce poukázal na účet žalovaného za měsíce leden a únor na tzv. další odměně dle článku V odst. 1 písm. b) smlouvy zálohu ve výši 39 474 Kč a dále tzv. režijní paušál v celkové výši 9 145 Kč, tj. celkem 48 619 Kč. Tímto důkazem má soud za vyvrácenou námitku žalovaného, že uvedenou částku neobdržel. Uvedené zjištění má soud dále též za prokázáno ze mzdového listu žalovaného za měsíce leden – březen 2013 vystaveného dne 27.5.2013.

21. Z předžalobní upomínky ze dne 1.7.2013 adresované žalovanému má soud za zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k zaplacení žalované částky s tím, nechť je mu uhrazena ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy. Z poštovního podacího lístku podaného na odesílací poště Ostrava 1 dne 2.7.2013, a to jako doporučeného pod RR 291741861CZ adresovaného žalovanému na adresu jeho bydliště má soud za prokázáno, že dne 2.7.2013 odeslal žalobce pro žalovaného uvedený doporučený dopis. Žalovaný k uvedené listině namítal, že mu předmětný dopis nebyl doručen, avšak k tomuto tvrzení, ač ho stíhalo důkazní břemeno, neoznačil a nepředložil žádný důkaz, a to ani přes poučení soudu. Soud má proto za to, že nejpozději do 3 dnů od odeslání uvedeného doporučeného dopisu na adresu bydliště žalovaného došlo k doručení uvedené zásilky. Současně upozorňuje, že uvedená domněnka doby dojití je nově zakotvená též i v novém občanském zákoníku v § 573.
22. Soud dále provedl dokazování přílohami zažurnalizovanými v přílohovém obalu jako A7 a A8, tj. vnitřní směrnici žalobce č. 3/2007/01 s platností od 1.1.2007, která upravuje postup při vysílání zaměstnanců na služební cesty a způsob jejich vyúčtování. Součástí uvedené směrnice je též seznam osob, jichž se uvedená směrnice týká, přičemž mezi nimi není uvedený žalovaný. Uvedená směrnice pro rozhodnutí v dané právní věci je však bez významu, neboť článek V bod 3 smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 jednoznačně řeší náhradu cestovních výdajů a ostatní náhrady při pracovních cestách ve vztahu k žalovanému, přičemž předmětem řízení vymezeného skutkovými tvrzeními žalobce v žalobě není žádná náhrada cestovních výdajů a ostatních náhrad při pracovních cestách, nýbrž nárok na vrácení bezdůvodného obohacení dle článku V bodu 1 písm. b) a článku V bodu 7 smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012.
23. Soud usnesením ze dne 14.6.2017 vyzval Město Orlová, aby odpovědělo na tři otázky formulované soudem vztahující se k předmětu uvedeného řízení. Za Město Orlová se ve věci vyjádřil přípisem ze dne 30.6.2017 starosta města Ing. Tomáš K. Ze sdělení bylo zjištěno, že smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 byla žalovanému schválena rozhodnutím jediného akcionáře v působnosti valné hromady, tj. usnesením Rady města Orlová č. 896/26/2 konaném dne 2.5.2012. Dále bylo z uvedeného sdělení zjištěno, že Rada města Orlová při výkonu působnosti jediného akcionáře nikdy nerozhodla o přiznání nároku žalovaného dle článku V bodu 1 písm. b) smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012, tj. o přiznání tzv. další odměny za rok 2013 a také nikdy ani nerozhodla o její výplatě. K dalšímu dotazu soudu, zda jediný akcionář v působnosti valné hromady rozhodl dle smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 dle článku V bodu 7 smlouvy o schválení paušálního příspěvku ve výši 3 500 Kč, tak bylo zjištěno, že Rada města Orlové při výkonu působnosti jediného akcionáře nikdy neschválila žalovanému pro rok 2013 paušální příspěvek ve výši 3 500 Kč měsíčně, a ani v žádné jiné výši. Rovněž z uvedeného vyjádření bylo zjištěno, že Rada města Orlové při výkonu působnosti jediného akcionáře neschválila nikdy žádný vnitřní právní předpis upravující výši odměny žalovaného za hospodaření za rok 2013, a ani za žádné z předchozích období, a ani nikdy neschválila výši odměny žalovaného za hospodaření za rok 2013. Vůči tomuto zjištění namítal žalovaný, že se soud neměl Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

dotázat Města Orlové, nýbrž každého z jednotlivých členů Rady města zastupitelstva tak, jak tuto funkci zastávali v roce 2013. Tuto námitku shledal soud za zcela nedůvodnou, neboť dle ust. § 103 odst. 1 zák. č. 128/2000 Sb. o obecním zřízení ve znění pozdějších předpisů starosta zastupuje obec navenek, tzn. že je jejím statutárním zástupcem, přičemž členem Rady obce dle ust. § 99 odst. 3 uvedeného zákona o obecních zřízeních je i starosta. Starosta jako statutární zástupce je tedy nepochybně oprávněn jednat za obec navenek a sdělovat třetím osobám včetně soudu skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci ve smyslu ust. § 128 ve spojení s ust. § 129 o.s.ř. Uvedenou námitku žalovaného proto soud považuje za zcela nedůvodnou, a to i s ohledem na níže provedené důkazy.

24. Z usnesení 45/2 zasedání Rady města Orlové konaného dne 8.7.2013 bylo zjištěno, že Rada města Orlové v působnosti jediného akcionáře schválila odměnu žalovaného za hospodaření společnosti za rok 2012 ve výši 0 Kč a výši odchodného za rok 2013 ve výši 0 Kč. Dále deklarovala, že o odměnách pro žalovaného coby bývalého místopředsedu představenstva žalobce za období let 2008 – 2011 nebylo nikdy Radou města Orlové v působnosti jediného akcionáře žalobce rozhodnutí v souladu se stanovami a schválilo odměnu žalovaného v pozici tehdejšího místopředsedy představenstva žalobce za hospodaření v letech 2008 – 2011 ve výši 0 Kč s tím, že tyto body budou projednány následně na 46. zasedání Rady města Orlové s datem konání 10.7.2013.
25. Z usnesení ze 46. zasedání Rady města Orlové v působnosti valné hromady coby jediného akcionáře žalobce konaného dne 10.7.2013 bylo zjištěno, že přijala usnesení, jehož obsahem je schválení odměny žalovaného coby tehdejšího místopředsedy představenstva žalobce v letech 2008 – 2011 v nulové výši a současně konstatovala, že o odměnách žalovaného coby tehdejšího místopředsedy představenstva žalobce v letech 2008 – 2011 nikdy Rada města Orlové v působnosti jediného akcionáře žalobce nerozhodla v souladu se stanovami.
26. Z usnesení ze 47. schůze Rady města Orlové jako jediného akcionáře žalobce v působnosti valné hromady bylo zjištěno, že jediný akcionář přijal usnesení, jímž schválil odměnu bývalého místopředsedy představenstva žalobce Ing. R. za hospodaření společnosti v období roku 2013 resp. za jeho poměrnou část od 1.1.2013 do 20.3.2013 ve výši 0 Kč. Uvedená zjištění učiněná z jiných listin tak plně odpovídají vyjádření starosty Města Orlové ze dne 30.6.2017.
27. Ze zápisu z 18. zasedání Zastupitelstva města Orlové konaného dne 19.6.2013, a to konkrétně bodu druhého, bylo zjištěno, že mezi členy zastupitelstva byla vedena diskuse, zda smlouva o výkonu funkce pro žalovaného pro další funkční období schválená jediným akcionářem v působnosti valné hromady dne 2.5.2012 byla skutečně odhlasována, byla vedena diskuse k námitce člena zastupitelstva Mgr. Ch., kdy někteří členové zastupitelstva vyjadřovali své přesvědčení, že smlouva nebyla předložena, někteří nedokázali odpovědět a někteří uváděli, že ke schválení smlouvy došlo. Soud následně k této listině a námitce žalovaného pak vedl dokazování výpověďmi osob tak, jak je níže uvedeno.
28. Ze zápisu č. 3/2012 z jednání dozorčí rady žalobce konaného dne 3.4.2012 bylo zjištěno, že dozorčí rada za účasti žalovaného coby tehdejšího místopředsedy představenstva projednala mimo jiné zápis z jednání představenstva č. 2/2012 ze dne 28.2.2012 týkající se podbodu 12.8 vyplacení zálohy za rok 2012 pro místopředsedu představenstva žalobce. Uvedený zápis vzala Rada na vědomí hlasy všech přítomných. Uvedený skutkový závěr zjištěný soudem se však zjevně nedotýkal předmětu žalobního žádání.
29. Z přílohy E1 zažurnalizované v přílohovém obalu bylo zjištěno, kdo konkrétně vykonával funkci člena Rady města Orlové v letech 2010 – 2014, přičemž z těchto osob soud namátkově slyšel tehdejší členy Mgr. Richarda A., Ph.D., Mgr. Miroslava Ch., Dr. Jaromíra K. a MUDr. Jiřího M., což pro rozhodnutí ve věci považoval za dostatečné.

30. Z účetní závěrky žalobce za rok 2013 sestávající z rozvahy, výkazu zisku a ztráty, to vše k 31.12.2013 včetně přílohy, bylo zjištěno, že žalobce vede ve svém účetnictví pod bodem 1.6 jiné pohledávky za žalovaným z titulu bezdůvodného obohacení k neoprávněně vyplaceným odměnám jako tehdejšímu místopředsedovi představenstva v letech 2008 -2012 ve výši 5 649 480 Kč. Součástí uvedené účetní závěrky je zpráva nezávislého auditora HP auditori, s.r.o. ze dne 31.3.2014 s výrokem, že účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz finanční pozice žalobce k 31.12.2013 a nákladů a výnosů a výsledku jeho hospodaření za rok končící k 31.12.2013 v souladu s českými účetními předpisy.
31. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 28.3.2017 č.j. 29 Cm 27/2016-63 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23.11.2017 č.j. 5 Cmo 212/2017-118, který co do odst. II výroku nabyl právní moci dne 15.1.2018, bylo zjištěno, že zdejší soud k žalobě totožného žalobce vůči totožnému žalovanému vyhověl žalobci a zavázal žalovaného zaplatit žalobci částku 1 380 396 Kč spolu s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 1 380 396 Kč za dobu od 11.7.2013 až do zaplacení. Předmětem žalobního žádání byl totožný skutek jako v tomto řízení, kdy se žalobce po žalovaném domáhal vrácení tzv. další odměny a tzv. režijního paušálu za roky 2011 a 2012 dle shora citovaných smluv o výkonu funkce. Odvolací soud uzavřel, že ve věci je zřejmé, že ani jedna ze smluv o výkonu funkce konkrétní pravidla pro vyplacení tzv. další odměny, či uvedeného paušálu neobsahovala a rovněž, že výplatu konkrétní tzv. další odměny a paušálu jediný akcionář žalobce v postavení valné hromady nikdy neschválil. Na straně žalovaného tak vzniklo bezdůvodné obohacení, které je povinen ve smyslu ust. § 451 odst. 2 obč. zák. žalobci vrátit.
32. Z rozsudku podepsaného soudu ze dne 2.10.2015 č.j. 24 Cm 4/2015 – 145 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26.10.2016 č.j. 8 Cmo 136/2016 – 304, který nabyl právní moci dne 16.12.2016, bylo zjištěno, že žalovaný byl zavázán zaplatit žalobci částku 670 000 Kč z 8,05% úrokem z prodlení ročně za dobu od 18.4.2014 až do zaplacení a též zavázán k náhradě nákladů řízení, a to proto, že v případě reklamních smluv č. 105/2013 a č. 70/2013, podle nichž za reklamu žalobce zaplatil částku 670 000 Kč, byla žalobci způsobena škoda, neboť z jiných závazkově právních vztahů žalobce, zejména ze smlouvy o pronájmu ze dne 13.12.2005 vyplývala možnost bezplatné reklamy. Odvolací soud proto v tomto ohledu konstatoval, že žalovaný způsobil žalobci škodu ve výši 670 000 Kč s předmětným příslušenstvím. Shora označení rozhodnutí odvolacího soudu napadl žalovaný dovoláním, o kterém nebylo doposud k okamžiku vyhlášení rozhodnutí v předmětné právní věci rozhodnuto.
33. Žalovaný v průběhu řízení zpochybnil, zda žalovanému byla jediným akcionářem v působnosti valné hromady schválena smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012, to zejména s odkazem na provedený důkaz, tj. zápis z 18. zasedání Zastupitelstva města Orlové konaného dne 19.6.2013, kdy zejména Mgr. Ch. vznesl námitku, že dle jeho názoru je možné, že smlouva o výkonu funkce pro žalovaného ze dne 2.5.2012 nebyla jedinému akcionáři žalobce předložena, ani odhlasována. Soud proto namátkově slyšel členy Rady města Orlové, kteří k datu 2.5.2012, jak vplývá z usnesení a zápisu jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady žalobce, byli členy uvedené Rady a rovněž Mgr. Ch.
34. Z výpovědi svědka Mgr. Miroslava Ch. ve shodě s listinou předloženou žalobcem zažurnalizovanou v přílohovém obalu pod E1 bylo zjištěno, že k 2.5.2012 nebyl členem Rady města Orlové, když jejím členem byl od konce roku 2010 do května, nebo června 2011 a následně zhruba od poloviny roku 2013 až do skončení volebního období v roce 2014. Vzhledem k tomu, že nebyl členem Rady města Orlové dne 2.5.2012, tak uvedl, že uvedeného zasedání Rady dne 2.5.2012 se osobně nezúčastnil, přičemž svou domněnku, že žalovanému nebyla schválena smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 na zasedání Rady města Orlové konané dne 2.5.2012, odvodil o té skutečnosti, že měl v minulosti dva zápisy z jednání Rady, kdy v jednom zápise bylo uvedeno, že žalovanému byla na další funkční období schválena smlouva o výkonu funkce a

v jednom nebylo uvedeno ničeho. Podal proto v tomto ohledu trestní oznámení, které bylo následně odloženo s odůvodněním, že pochybení učinila zapisovatelka předmětného zápisu. Sám měl v tomto ohledu informace toliko z doslechu. Svědek zásadně vypovídá dle ust. § 126 o.s.ř. o okolnostech či skutečnostech, které osobně viděl, či slyšel, tj. konkrétně při konkrétním jednání, přičemž pokud má vědomosti toliko z doslechu, tak takovéto skutečnosti, či domněnky svědka jsou zcela právně irelevantní.

35. Z výpovědi svědka Mgr. Richarda A., Ph.D. bylo zjištěno, že byl členem Rady města Orlové od listopadu 2010 do konce února 2014. Soud svědku přdestřel jak zápis, tak i usnesení přijatá Radou města Orlové ze dne 2.5.2012 coby jediného akcionáře v působnosti valné hromady žalobce, přičemž z výpovědi svědka bylo zjištěno, že ohledně schválení smlouvy o výkonu funkce žalovaného nebyla vedena žádná kontroverze a uvedená smlouva byla schválena. Pokud by v tomto ohledu byly nějaké kontroverze, zcela jistě by si na to svědek pamatoval. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, že si nepamatuje na žádný případ, kdy by např. s odstupem půl roku až jednoho roku byl nějaký zápis z Rady, či Zastupitelstva zpochybňován, a to proto, že obsah neodpovídá skutečnosti. Svědek si vzhledem k odstupu času již nepamatoval, že by se účastnil zasedání Rady města Orlové, kde by tato v působnosti valné hromady schvalovala žalovanému nárok na vyplacení tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků, resp. paušálu. Vyjádřil přesvědčení, že pokud by takovéto rozhodnutí bylo přijato, muselo by být uvedeno v zápise. Samotný zápis se vždy vyhotovoval až po skončení zasedání Rady města Orlové vždy s odstupem, přičemž svědek si nevybavoval žádnou situaci, že by některý z radních následně vůči zápisu brojil, či měl nějaké námitky.
36. Z výpovědi svědka Dr. Jaromíra K. bylo zjištěno, že členem Rady města Orlové byl v období let 2010 – 2014. Po přdestření usnesení a zápisu ze zasedání Města Orlové ze dne 2.5.2012 bylo z výpovědi svědka zjištěno, že uvedená smlouva o výkonu funkce žalovanému pro druhé funkční období ze dne 2.5.2012 byla jediným akcionářem v působnosti valné hromady schválena. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, že sám nikdy neměl žádnou námitku vůči tomu, že by obsah zápisu, či usnesení ze zasedání Rady města Orlové neodpovídal skutečnosti a s odstupem času si ani na žádnou jinou takovouto skutečnost, že by tuto námitku podal někdo jiný, nepamatoval. Sám se zasedání Rady města Orlové dne 2.5.2012 osobně zúčastnil. Po přdestření zápisu z 18. zasedání Zastupitelstva města Orlové ze dne 19.6.2013 uvedl, že samotný obsah smlouvy o výkonu funkce pro žalovaného na zasedání Rady města Orlové dne 2.5.2012 přednášel tehdejší starosta MUDr. M. s tím, že smlouva na další funkční období je v zásadě totožná s původní smlouvou z předcházejícího období s tím, že nová smlouva byla bez kontroverzí schválena, přičemž sám svědek osobně tuto smlouvu k dispozici neměl. Sám k výkonu funkce žalovaného v pozici místopředsedy představenstva ve společnosti žalobce žádné výhrady neměl. Tyto začal mít až po vyhotovení forenzního auditu.
37. Z výpovědi svědka MUDr. Jiřího M. bylo zjištěno, že v období od roku 2006 do roku 2013 byl členem Rady města Orlové a současně vykonával funkci starosty. Po přdestření zápisu z jednání Rady města Orlové ze dne 2.5.2012 bylo z výpovědi svědka zjištěno, že se uvedené Rady osobně zúčastnil, smlouva o výkonu funkce pro žalovaného na další funkční období byla projednána a rovněž schválena, kdy žádný z přítomných členů Rady vůči této smlouvě neměl žádné námitky. Po přdestření zápisu z 18. zasedání Zastupitelstva města Orlové ze dne 19.6.2013 bylo z výpovědi svědka zjištěno, že uvedenou diskusi vyvolal Mgr. Ch., která byla poplatná tehdejší atmosféře v zastupitelstvu, přičemž s jeho námitkou nesouhlasil a setrával na své svědecké výpovědi. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, že si nepamatuje na situaci, že by po vyhotovení zápisu ze zasedání Rady města Orlové někdy byl následně zpochybňován zápis stran jeho obsahu vyjma zpochybňování zápisu ze dne 2.5.2012 k námitce Mgr. Ch. vznesené na 18. zasedání Zastupitelstva města Orlové konaného 19.6.2013. Obecně tuto situaci připustil, avšak na žádnou takovouto skutečnost si nepamatoval. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, že před Ing. R. fakticky vedl společnost žalobce tehdejší ředitel Ing. K., který chtěl část společnosti žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

vyvést do privátní sféry, což vedlo k jeho odvolání a následně bylo zastupitelstvo rozděleno, kdy část zastupitelstva nadále stála za Ing. K. a část proti. To ovlivnilo atmosféru na zastupitelstvu i samotné jednání Mgr. Ch. S nástupem Ing. R. do funkce místopředsedy představenstva ve společnosti žalobce došlo ke zrušení funkce ředitele, kterou dříve zastával Ing. K. a mezi žalobcem na straně jedné a žalovaným coby místopředsdou představenstva došlo ke sjednání smlouvy o výkonu funkce, a to jak na první, tak i na druhé funkční období, přičemž obě dvě tyto smlouvy byly schváleny jediným akcionářem v působnosti valné hromady. Smlouva o výkonu funkce byla vystavena tak, že žalovaný pobíral určitou fixní složku odměny jako místopředseda představenstva a dále tzv. další odměnu, která byla odvislá od hospodářských výsledků a režijní paušál za opotřebení vlastních věcí. Jediný akcionář v působnosti valné hromady žalobce schvaloval za ten který rok vždy účetní závěrku, která nepochybně obsahovala i nárok žalovaného na tzv. další odměnu a režijní paušál. Vyjádřil přesvědčení, že pokud byla účetní závěrka schválena, tak došlo i ke schválení tzv. další odměny žalovaného odvislé od hospodářských výsledků a režijního paušálu. Pokud by v tomto ohledu byla nějaká kontroverze resp. debata vzniklá ještě před schválení účetní závěrky, tak by si na tuto skutečnost pamatoval. Žádné námitky však v tomto ohledu vznášeny nebyly. Důvodem ujednání o tzv. další odměně ve smlouvě o výkonu funkce se žalovaným byla ta skutečnost, že tehdejší členům rady se původní odměna pro Ing. K. coby ředitele žalobce zdála příliš vysoká, a proto došlo k jejímu zastropování, tzn. tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků. Dále vyjádřil přesvědčení, že v podstatě Rada rozhodování v této věci delegovala na představenstvo žalobce. Bližší podrobnosti si v tomto ohledu již nepamatoval. Základní rozepře mezi Městem Orlová na straně jedné a žalovaným na straně druhé pak nastala tehdy, kdy žalovaný buď svým jménem, nebo jménem žalobce podal na původního ředitele žalobce Ing. K. žalobu. K upřesňujícímu dotazu, zda a kdo konkrétně vyhotovil návrh smlouvy o výkonu funkce pro žalovaného, uvedl, že si přesně nepamatuje, avšak obecně odpověděl, že veškeré smlouvy vyhotovovalo právní oddělení Města Orlové. Pamatoval si toliko na jedinou výjimku, kdy se tak nestalo, přičemž se jednalo o situaci, kdy Město Orlová přijalo nějaké peníze od OKD na základě smlouvy, kterou právě vyhotovily OKD.

38. Po takto provedeném rozsáhlém dokazování dospěl soud k závěru, že skutkový stav má natolik obšírně zjištěn, aby vyvodil přiléhavé právní závěry. Soud proto již další důkazy navržené účastníky řízení, a to ať již k uzavření samotné smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 resp. ke skutečností, zda jediný akcionář v působnosti valné hromady žalobce schválil žalovanému nárok na vyplacení tzv. další odměny resp. režijního paušálu, neprováděl, neboť v tomto rozsahu skutkový stav má náležitě zjištěn. Z níže uvedeného skutkového i právního hodnocení věci pak soud již neprováděl ani další dokazování týkající se té skutečnosti, zda jsou naplněny důvody uvedené v druhé větě ust. § 66 odst. 3 tehdy platného obč. zák., tzn. že výkon funkce žalovaného zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, či při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce. Ze stejného důvodu proto nebylo na místě provádět dokazování jakýmkoliv listinami založenými ve spise vedeném u Okresního soudu v Karvině, pobočky Havířov pod sp. zn. 101 T 220/2016. S ohledem na skutkový a právní názor podepsaného soudu pak soud rovněž neprováděl dokazování k námitce žalovaného k určení obvyklé úplaty odpovídající nároku na tzv. další odměnu resp. obvyklé úplaty k určení nároku na režijní paušál (námitky započtení vznesené žalovaným). Soud rovněž neprováděl dokazování žádnými listinami vztahujícími se k nároku na vyplacení tzv. další odměny resp. nároku na tzv. režijní paušál mimo období, než které vymezil žalobce skutkovými tvrzeními v žalobě, neboť dokazování o těchto skutečnostech by bylo zcela nadbytečné, neboť o tzv. další odměně resp. režijním paušálu bylo již soudem pravomocně rozhodnuto v řízení vedeném pod sp. zn. 29 Cm 27/2016 za roky 2011 a 2012. Ze stejného důvodu proto soud neprovedl důkaz znaleckým posudkem navrženým stranou žalovanou ke stanovení výše obvyklé odměny za výkon činnosti žalovaného v letech 2008 – 2013 resp. znaleckým posudkem, zda výkon činnosti žalovaného u žalobce v období let 2008 – 2013 skutečně přispěl k nepříznivým hospodářským Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

výsledkům společnosti a zda bylo možné těmto výsledkům zabránit resp. účetními závěrkami za roky 2018 – 2012 popř. zápisy z valných hromad žalobce za uvedené období včetně zápisu z jednání dozorčí rady. Pro rozhodnutí soudu z níže uvedených důvodů byly též nepodstatné ty skutečnosti, které se týkaly pracovní smlouvy Ing. K., resp. popisu jeho pracovní náplně a jeho ohodnocení ve srovnání s pracovní náplní žalovaného coby místopředsedy představenstva žalobce ve sledovaném období. Případný výslech svědka Jana B. byl již zcela mimo rozumové vnímání soudu v této právní věci, když tato osoba s předmětnou právní věcí nemá absolutně nic společného.

39. Podle ust. § 3028 odst. 3 o.z. není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy.
40. Podle ust. § 66 odst. 3 obch. zák. ve znění platném a účinném do 31.12.2013 jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti, nebo jeho členem, na které neplyne právo z právního předpisu, nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestli výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti a nebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.
41. Na základě shora provedeného rozsáhlého dokazování má soud po skutkové stránce za prokázáno, že žalovaný byl v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a následně pak v období od 2.5.2012 do 20.3.2013 členem představenstva žalobce, přičemž v období od 7.5.2008 do 2.5.2012 a následně v období od 22.5.2012 do 20.3.2013 byl místopředsdou představenstva. Dále má soud za prokázáno výpisy z účtu žalobce, že žalobce převedl na účet žalovaného specifikovaný ve smlouvě ze dne 2.5.2012 (stejně číslo účtu a stejný bankovní ústav byl již uveden ve smlouvě ze dne 31.7.2008) žalované částky z titulu tzv. další odměny a režijního paušálu za měsíce leden, únor a částečně březen roku 2013 za výkon funkce člena představenstva v celkové výši 48 619 Kč. Těmito důkazy byla vyvrácena námitka žalovaného, že mu tato částka nebyla žalobcem vyplacena. Smlouvami o výkonu funkce ze dne 31.7.2008 resp. pro další funkční období ze dne 2.5.2012 má soud za prokázáno, že mezi žalobcem na straně jedné a žalovaným na straně druhé byla uzavřena smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 (pro dřívější funkční období ze dne 31.7.2008). Smlouvou o výkonu funkce ze dne 31.7.2008 bylo prokázáno, že základní odměna žalovaného činila 50 000 Kč za kalendářní měsíc, přičemž dle článku V odst. 2 bylo dohodnuto, že tato odměna bude každoročně valorizována o míru inflace předcházejícího kalendářního roku. Zcela obdobným způsobem pak byla vystavěna smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012, kdy dle článku V odst. 1 písm. a) bylo ujednáno, že základní odměna za kalendářní měsíce činí částku 55 000 Kč s tím, že dle článku V odst. 2 bude tato odměna každoročně valorizována o míru inflace předcházejícího kalendářního roku. Nutno podotknout, že z hlediska odměňování a dále v ostatních podstatných částech smlouvy je smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 zcela totožná se smlouvou o výkonu funkce ze dne 31.7.2008. Podle článku V odst. 1 písm. b) bylo jak ve smlouvě ze dne 31.7.2008, tak i ve smlouvě ze dne 2.5.2012 mezi žalobcem a žalovaným dohodnuto odměňování dále tak, že členovi představenstva náleží další odměna za celkové hospodářské výsledky společnosti dosažené v příslušném kalendářním roce, a to maximálně ve výši 2,5násobku základní roční odměny s tím, že podmínky pro přiznání a výplatu další odměny budou pro příslušný kalendářní rok stanoveny rozhodnutím (unesením) představenstva společnosti. Rovněž v tomto ohledu se jedná o zcela zrcadlově stejnou smlouvu týkající se odměňování tak, jak bylo dohodnuto i v předchozí smlouvě ze dne 31.7.2008. Smlouvami bylo rovněž prokázáno, že členovi představenstva při zařizování záležitostí žalobce náleží režijní paušál za použití mobilního telefonního přístroje a přenosného počítače, přičemž výše paušálu byla ujednána tak, že samotnou výši projedná a rozhodne představenstvo společnosti (viz článek V odst. 7 jak smlouvy ze dne 31.7.2008, tak i smlouvy ze dne 2.5.2012). Stanovami žalobce, a to Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

zejména články 23 bod 1, 2 písm. g) a 28 bod 3 písm. j), má soud za prokázáno, že do působnosti valné hromady náleží rozhodování o odměňování členů představenstva a dozorčí rady. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 2.10.2015 č.j. 24 Cm 4/2015-145 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26.10.2010 č.j. 8 Cmo 136/2016-304, který nabyl právní moci dne 16.12.2016, má pak soud za prokázáno, že žalovaný byl zavázán zaplatit žalobci částku 670 000 Kč spolu s 8,05% úrokem z prodlení ročně z této částky za období od 18.4.2014 až do zaplacení, a to z titulu náhrady škody, kterou žalovaný způsobil při výkonu funkce místopředsedy představenstva žalobce v souvislosti s uzavřením reklamních smluv č. 105/2012 a č. 70/2013, tj. v souvislosti s úhradou za pronájem reklamních ploch na základě uvedených smluv. Žalobce pak vyzval žalovaného k vrácení tzv. další odměny a režijního paušálu předžalobní upomínkou ze dne 1.7.2013, kterou doručoval na adresu trvalého bydliště žalovaného doporučenou zásilkou podanou na odesílací poště Ostrava 1 dne 2.7.2013. Skutečnost, že o obsahu smlouvy o výkonu funkce ze dne 31.7.2008 resp. 2.5.2012 žalovaný věděl a s obsahem souhlasil má pak soud za jednoznačně prokázanou provedenými důkazy, a to zápisem z mimořádného jednání představenstva ze dne 22.7.2008, kdy žalovaný s obsahem smlouvy ze dne 31.7.2008 souhlasil a sám pro obsah této smlouvy hlasoval. Uvedený skutkový závěr pak jednoznačně vyplývá též z usnesení č. 6/2008 z mimořádného jednání představenstva akciové společnosti ze dne 22.7.2008, kdy součástí uvedeného usnesení je jak samotná smlouva o výkonu funkce ze dne 31.7.2008, tak i změna reorganizační struktury ve společnosti žalobce i materiál týkající se splnění podmínek pro vyplacení tzv. další odměny ve smyslu článku V odst. 1 písm. b) smlouvy o výkonu funkce ze dne 31.7.2008, kdy uvedený článek je zcela totožný i ve smlouvě o výkonu funkce ze dne 2.5.2012. Dále má pak soud za prokázáno, a to z usnesení Rady města Orlové jako jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady ze dne 30.7.2008, že Rada města Orlové schválila smlouvu o výkonu funkce žalovaného ze dne 31.7.2008. Dále má soud ze zápisu z mimořádného jednání představenstva č. 1/2012 ze dne 22.5.2012 za prokázáno, že představenstvo za účasti všech členů představenstva včetně žalovaného schválilo žalovanému smlouvu o výkonu funkce ve znění ze dne 2.5.2012, přičemž ze zápisu z řádného jednání představenstva č. 5/2012, kterého se účastnili rovněž všichni členové představenstva včetně žalovaného, má soud za prokázáno, že uvedené představenstvo jednomyslně schválilo žalovanému stanovení ukazatelů hmotné zainteresovanosti pro rok 2013, když tuto listinu četl soud k důkazům a je datována dnem 4.12.2012, podepsána předsedou představenstva JUDr. Jaromírem S. a zažurnalizována v přílohovém obalu jako A12. Žalovaný byl prokazatelně s obsahem těchto listin seznámen a nijak vůči nim nebrojil, a ani žádný z dalších členů představenstva. Ze zápisu a z usnesení z 26/2 zasedání Rady města Orlové při výkonu působnosti valné hromady ze dne 2.5.2012, jehož se prokazatelně účastnil i žalovaný, má soud za prokázáno, že Rada města Orlové schválila žalovanému smlouvu o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 pro další funkční období, přičemž vůči obsahu této smlouvy nebrojil ani žalovaný, a ani žádný z dalších členů Rady města Orlové, kdy uvedená smlouva byla schválena dle zápisu jednomyslně. Skutečnost, že uvedená smlouva o výkonu funkce byla jediným akcionářem při výkonu působnosti valné hromady žalobcem schválena, má soud dále za prokázanou z výpovědí slyšených svědků Mgr. Richarda A., Ph.D., Dr. Jaromíra K. a MUDr. Jiřího M., přičemž těmito důkazy byla zcela vyvrácena námitka žalovaného, že jediný akcionář žalobce v působnosti valné hromady žalovanému smlouvu o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 na další funkční období neschválil resp., že obsah zápisu resp. usnesení ze zasedání jediného akcionáře žalobce při působnosti valné hromady neodpovídá skutečnosti. Z vyjádření starosty Města Orlové coby statutárního zástupce Města Orlové a člena Rady města Orlové ze dne 30.6.2017, které odkazuje na zcela konkrétní rozhodnutí jediného akcionáře žalobce v působnosti valné hromady ve spojení s usnesením Rady města Orlové jako jediného akcionáře při působnosti valné hromady ze dne 8.7. resp. 10.7.2013 má pak soud za prokázáno, že Rada města Orlové deklarovala, že odměna žalovaného jako bývalého místopředsedy představenstva žalobce Ing. R., CSc. nebyla nikdy rozhodována v souladu se stanovami a současně schválila tzv. další odměnu žalovaného coby

bývalého místopředsedy představenstva žalobce za hospodaření za období let 2008 – 2011 ve výši 0 Kč. Z dalšího usnesení Rady města Orlové jako jediného akcionáře žalobce při výkonu působnosti valné hromady ze dne 30.8.2017 má pak soud za prokázáno, že Rada města Orlové rozhodla o odměně bývalého místopředsedy představenstva žalobce, tj. žalovaného, za hospodaření společnosti žalobce v období roku 2013 resp. za jeho poměrnou část od 1.1.2013 do 20.3.2013 ve výši 0 Kč. Rovněž z vyjádření starosty Města Orlové ze dne 30.6.2017 má pak soud za prokázáno, že Rada města Orlové jako jediného akcionáře při působnosti valné hromady dle článku V odst. 7 smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2017 nikdy neschválila žalovanému výši paušálního příspěvku ve výši 3 500 Kč měsíčně, a ani v žádné jiné výši. Skutečnost, že dle zápisu č. 3/2012 ze zasedání dozorčí rady žalobce konaného dne 3.4.2012 tato vzala na vědomí zápis z jednání představenstva žalobce č. 2/2012 konaného dne 28.2.2012, který obsahoval i podbod 12.8, tj. vyplacení zálohy za rok 2012 žalovanému coby místopředsedovi představenstva, nemůže v žádném případě nahradit rozhodnutí valné hromady resp. jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady, neboť jak dle tehdy platného obchodního zákoníku, tak stanov žalobce náleželo do výlučné působnosti valné hromady rozhodovat o odměňování členů představenstva. Uvedený zápis z jednání dozorčí rady pak pro rozhodnutí soudu v této právní věci tak nemá ani žádný význam, neboť předmětem tohoto řízení dle skutkových tvrzení vyličených žalobcem v žalobě nebylo rozhodování o vrácení tzv. další odměny resp. režijního paušálu vyplaceného žalovanému za rok 2012, nýbrž za část roku 2013. Ze stejného důvodu pak nemůže ani obstát námitka žalovaného, že přece pokud valná hromada schválí za ten či onen rok účetní závěrku, která příp. obsahuje vyplacení tzv. další odměny resp. režijního paušálu žalovanému, tak tímto je nárok na výplatu tzv. režijního paušálu a tzv. další odměny schválen. Uvedený právní názor je zcela v rozporu s článkem 23 odst. 2 písm. g) stanov žalobce a ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák., který výslovně rozlišuje rozhodování valné hromady o odměňování členů představenstva na straně jedné a samostatně vkládá do působnosti valné hromady rozhodování o schválení řádné, nebo mimořádné účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky a v zákonem stanovených případech i mezitímní účetní závěrky, rozhodnutí o rozdělení zisku, nebo úhradě ztráty a stanovení tantiém tak, jak je uvedeno v ust. § 187 odst. 1 písm. f) obch. zák. Přijetí tohoto názoru žalovaného by v konečném důsledku znamenalo popření zákonné právní úpravy a stanov žalobce včetně odeprání detailní kontroly představenstva žalobce ze strany nejvyššího orgánu.

42. Podle ust. § 3028 odst. 3 o.z. řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadními právními předpisy. Vycházejí ze shora uvedeného je tak zřejmé, že na posouzení nároku žalobce na vrácení tzv. další odměny poskytnuté v souvislosti s výkonem funkce člena statutárního orgánu a vrácení částek týkajících se tzv. režijního paušálu je nutno aplikovat ust. obch. zák., a to zejména ust. § 66 odst. 3 obch. zák. Podle tohoto ustanovení jakékoliv plnění žalobce poskytnuté žalovanému, který je orgánem společnosti, a na které neplyne právo z právního předpisu, nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce.
43. Podle ust. § 451 obč. zák. kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Podle ust. odst. 2 bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu, nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.
44. Protože obchodní zákoník neupravuje bezdůvodné obohacení komplexně, je nutno na obchodní závazky aplikovat právní úpravu obsaženou v občanském zákoníku (§ 1 odst. 2 obch. zák.). Předpokladem vzniku právního vztahu z bezdůvodného obohacení je neoprávněné získání majetkových hodnot jedním subjektem na úkor jiného, na jehož úkor bezdůvodné obohacení vzniklo. Předmětem bezdůvodného obohacení může být získání finančních prostředků. Ust. § 451 obč. zák. obsahuje skutkové podstaty bezdůvodného obohacení. Jednou ze skutkových Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

podstat je i majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, o což se jednalo v dané právní věci.

45. V řízení bylo prokázáno, že žalobce vyplatil žalovanému dle článku V odst. 1 písm. b) smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 za leden a únor roku 2013 z titulu tzv. další odměny částku 39 474 Kč a dle článku V odst. 7 téže smlouvy z titulu tzv. režijního paušálu za měsíce leden, únor a březen 2013 celkem částku 9 145 Kč. Základní námitka žalovaného spočívala v tom, že uvedené částky mu byly vyplaceny v souladu se smlouvou o výkonu funkce ze dne 2.5.2012, kdy s výplatou těchto částek souhlasilo představenstvo žalobce. Žalovaný v tomto ohledu navrhoval provedení důkazů účastnickými výpověďmi tehdejších členů představenstva žalobce Ing. Radomíra J., JUDr. Jaromíra S., Ing. Vladimíra C. a Ing. Waldemara D. popř. výsledkem svědků, tj. tehdejších členů Rady města Orlové, a to k prokázání tvrzení, že představenstvo žalobce na základě smlouvy o výkonu funkce rozhodlo jednak o vyplacení tzv. režijního paušálu za používání notebooku a telefonu ve výši 3 500 Kč měsíčně, a že jediný akcionář v působnosti valné hromady rozhodl o schválení jak další odměny, tak tzv. režijního paušálu, a že konečně schválením účetní závěrky sestavené z údajů za rok 2013 v podstatě jediný akcionář v působnosti valné hromady, tj. Rada města Orlové, schválil i vyplacení odměny, neboť tato je součástí účetní závěrky. Samotné prokázání skutečnosti, že představenstvo rozhodlo o výši tzv. režijního paušálu, je pro rozhodnutí soudu ohledně vrácení vyplacených částek paušálu v celkové výši 9 145 Kč zcela nerozhodné, neboť představenstvo dle platné právní úpravy v době, kdy rozhodovalo, o výši paušálu rozhodnout nemohlo, neboť veškerá plnění, jež podle smlouvy o výkonu funkce mají být členům statutárního orgánu zaplacená, musí být schválena valnou hromadou. Shora provedenými důkazy má též soud za zcela vyvrácenou námitku žalovaného, že jediný akcionář v působnosti valné hromady měl žalovanému schválit vyplacení tzv. další odměny resp. tzv. režijního paušálu, neboť námitka, že obsah zápisu z jednání jediného akcionáře neodpovídá realitě resp. že jediný akcionář v působnosti valné hromady rozhodl o vyplacení těchto částek, přičemž toto nebylo uvedeno v zápisu resp. přijatých usneseních, byla spolehlivě vyvrácena jak shora provedenými listinnými důkazy, tak i výpověďmi svědků. Lze proto uzavřít, že pokud ze smlouvy o výkonu funkce neplyne výše konkrétního nároku na vyplacení tzv. režijního paušálu, ani zcela konkrétní způsob určení jeho výše, je nepřijatelné, aby smlouvou byla působnost valné hromady k rozhodnutí o výši plnění, v tomto případě tzv. režijního paušálu za použití notebooku popř. telefonu, případně výše jiných plnění poskytovaných žalobcem v souvislosti s výkonem funkce členů statutárního orgánu, přenesena na představenstvo, protože se jedná o věc, která náleží k rozhodování výlučně valné hromadě (jedinému akcionáři při výkonu působnosti valné hromady). I kdyby představenstvo o výši tzv. režijního paušálu rozhodlo, jednalo by se o rozhodnutí nicotné (zdánlivé právní jednání, ke kterému by nebylo možno přihlížet), protože jakékoliv plnění ve prospěch osoby, která je členem orgánu společnosti, na které neplyne právo z právního předpisu, nebo vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Vzhledem k tomu, že jak smlouva o výkonu funkce na první funkční období pro žalovaného, tak i smlouva na další funkční období ze dne 2.5.2012 předpokládá rozhodnutí představenstva o výši paušálu, je smlouva v této části neplatná pro rozpor s ust. § 66 odst. 3 ve spojení s ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák., když tato ustanovení stanoví, že do výlučné působnosti valné hromady, v daném případě jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady, náleží rozhodování o odměňování členů představenstva, přičemž nebylo prokázáno, že nárok žalovaného na zaplacení tzv. režijního paušálu vyplynul z právního předpisu, nebo vnitřního předpisu žalobce. Představenstvo není nadáno pravomocí rozhodovat o plnění ve prospěch svých členů.
46. Uvedený právní závěr pak zcela dopadá i na výplatu tzv. záloh na tzv. další odměnu dle článku V odst. 1 písm. b) jak smlouvy o výkonu funkce ze dne 31.7.2008, tak i smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 (ustanovení těchto smluv jsou zcela stejná) v závislosti na výsledcích hospodaření žalobce.

47. Dalšího nároku, kterého se žalobce domáhal, bylo vrácení tzv. další odměny dle článku V odst. 1 písm. b) smlouvy ze dne 2.5.2012, kdy v řízení bylo prokázáno, že žalobce vyplatil žalovanému z tohoto titulu za leden 2013 a únor 2013 vždy za každý měsíc částku 19 737 Kč. V řízení bylo dále prokázáno, že ve smlouvě o výkonu funkce byla tato tzv. další odměna sjednána s ohledem na hospodářské výsledky společnosti až do maximálně ve výši 2,5násobku základní roční odměny. I v tomto bodě obě dvě smlouvy o výkonu funkce, které mají zcela totožnou úpravu, předpokládají, že podmínky pro přiznání a výplatu tzv. další odměny budou stanoveny rozhodnutím představenstva. S ohledem na výše uvedené je i v této části smlouva o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 neplatná pro rozpor s ust. § 66 odst. 3 ve spojení s ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. a dále pro rozpor se stanovami žalobce, neboť rozhodnutí o výši odměny členů statutárního orgánu opět náleží do výlučné působnosti valné hromady, tj. v daném případě do působnosti jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady. Právní úprava zakotvená v obchodním zákoníku přitom delegování této výlučné pravomoci valné hromady na statutární orgán nepřipouští. S ohledem na tu skutečnost, že smlouva o výkonu funkce předpokládá rozhodnutí představenstva o věci, která do působnosti představenstva není svěřena ani zákonem, ani stanovami, je ujednání ve smlouvě o výkonu funkce o tzv. další odměně závislé na hospodářských výsledcích žalobce opětovně neplatné pro rozpor s ust. § 66 odst. 3 ve spojení s ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. a příslušnými články stanov.
48. Tzv. další odměna dle ust. článku V odst. 1 písm. b) smlouvy o výkonu funkce byla žalovanému vyplacena bez toho, aniž by bylo jediným akcionářem při působnosti valné hromady o konkrétní výši odměny za hospodářské výsledky žalobce dosažené v roce 2013 rozhodnuto resp. Rada města Orlové na své 47. schůzi schválila odměnu žalovaného za hospodaření společnosti žalobce za období roku 2013 resp. za jeho poměrnou část od 1.1.2013 do 20.3.2013 ve výši 0 Kč.
49. Podle ust. článku 23 bodu 1, 2 písm. g) a ust. článku 28 bodu 3 písm. j) platí, že valná hromada, v daném případě jediný akcionář v působnosti valné hromady, rozhoduje o odměnách členů statutárního orgánu s tím, že dle článku 28 odst. 3 písm. j) stanov žalobce má představenstvo toliko právo předkládat valné hromadě návrhy na odměňování členů představenstva. Uvedená ustanovení stanov jsou v souladu s ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák., které stanoví, že do výlučné působnosti valné hromady, tj. v daném případě jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady, náleží rozhodování a odměňování členů představenstva. Ani smlouvou o výkonu funkce, ani jinou dohodou nelze delegovat věci svěřené k rozhodnutí zákonem a stanovami do výlučné působnosti valné hromady k rozhodnutí představenstvu, protože by v takovém případě představenstvo rozhodovalo o odměnách svých členů samo a nebyla by zabezpečena kontrola odměňování členů představenstva. Mechanismus stanovený zákonem a stanovami v tomto případě zaručuje, že bude odměňování členů představenstva podrobeno kontrole valné hromady, tj. v daném případě jediného akcionáře. Účelem a smyslem ust. § 187 odst. 1 písm. g) obch. zák. je zajištění kontroly nad vyplácením plnění členům představenstva, které jim náleží z titulu výkonu jejich funkce. Jak plyne z ust. § 66 odst. 3 obch. zák., lze poskytnout členům představenstva odměnu také na základě vnitřního předpisu. Takovýto vnitřní předpis v daném případě vydán nebyl, přičemž vnitřní předpis č. 3/2007/01 s platností od 1.1.2007 na uvedenou situaci nedopadá. I pokud by byl, byť teoreticky, vnitřní předpis o odměňování členů představenstva vydán, musel by být schválen valnou hromadou. Z uvedené proto plyne, že i parametry odměňování členů představenstva z titulu tzv. další odměny navázané na hospodářské výsledky žalobce, by musely být tak jako tak schváleny jediným akcionářem v působnosti valné hromady. Žádné takovéto rozhodnutí jediným akcionářem učiněno nebylo, přičemž ani rozhodnutí ke stanovení parametrů pro výplatu tzv. další odměny nelze delegovat k rozhodnutí na samotné představenstvo, neboť i v tomto bodě by se jednalo o nepřípustnou delegaci k rozhodnutí o věci, která je zákonem a stanovami svěřena do výlučné působnosti valné hromady akciové společnosti, tj. v daném případě jediného akcionáře.

50. Vzhledem ke shora uvedenému proto soud žalobnímu žádání žalobce co do jistiny vyhověl, neboť i rozhodnutím jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady bylo prokázáno, že o tzv. další odměně člena představenstva v souvislosti s výkonem funkce, která byla závislá na hospodářských výsledcích, nebylo rozhodnuto orgánem, do jehož výlučné působnosti tato věc náleží.
51. Pro úplnost odůvodnění je na místě se vyrovnat s jednotlivými námitkami žalovaného.
52. Jediný akcionář v působnosti valné hromady, tj. Rada města Orlové, dne 2.5.2012 rozhodla o odvolání členů představenstva JUDr. S., Ing. J. a Ing. R., CSc. a současně je uvedeného dne opětovně jmenovala jako členy představenstva žalobce. Současně uvedeného dne schválila žalovanému smlouvu o výkonu funkce datovanou 2.5.2012. Současně jediný akcionář pověřil předsedu představenstva JUDr. S., aby tuto smlouvu za žalobce podepsal. Samotná smlouva ze dne 2.5.2012 je právě datována tímto dnem a za žalobce ji podepsal JUDr. S. jako předseda představenstva. Jeho odvoláním jediným akcionářem dne 2.5.2012 mu zaniklo nepochybně členství v představenstvu a potažmo funkce předsedy představenstva a současně byl uvedeného dne opětovně jmenován za člena představenstva, přičemž soud má v řízení za prokázáno, že dne 22.5.2012 se konalo mimořádné jednání představenstva žalobce, kdy právě na tomto zasedání představenstva byl předsedou představenstva zvolen představenstvem JUDr. S. a místopředsedou žalovaný. Soud má za to, že uvedená skutečnost ničeho nemění na platnosti smlouvy o výkonu funkce pro žalovaného datované 2.5.2012, a to proto, že jednak jediný akcionář v působnosti valné hromady zmocnil JUDr. S., aby za žalobce uvedenou smlouvu podepsal, a jednak proto, že jeho zvolením do funkce předsedy na představenstvu dne 22.5.2012 došlo ke konvalidaci smlouvy o výkonu funkce ze dne 2.5.2012, a to minimálně s účinností od 22.5.2012, což z hlediska požadovaného nároku na vrácení plnění za rok 2013 nemá žádného vlivu.
53. Dále žalovaný namítal, že pokud se týká obou smluv o výkonu funkce, tak se dovolával té skutečnosti, že pokud by při podpisu těchto smluv věděl, že žalobce nebude chtít dostát svým závazkům z uvedených smluv, či že bude posléze zpochybňovat jejich obsah, či platnost jednotlivých ujednání, tak by nepochybně neměl zájem uvedenou smlouvu uzavřít. Ve své podstatě se tedy dovolával, že uzavřel uvedené smlouvy v omylu a jednání žalobce považoval za nemravné a až šikanózní. Na druhou stranu však poznamenal, že vzhledem k tomu, že mu žalobce vyplácel tzv. další odměnu a tzv. režijní paušál za roky 2008 – 2012 bez jakýchkoliv dalších námitek, výhrad, či připomínek, tak žalobce zavedl minimálně ustálenou praxi ve způsobu odměňování a vyplácení odměn žalovanému. Pokud se týká poslední námitky, tak vzhledem k tomu, že soud dovodil, že ujednání o výplatě tzv. další odměny a tzv. režijního paušálu jak ve smlouvě ze dne 2.5.2012, tak i ve smlouvě ze dne 30.7.2018, je absolutně neplatné, tak z absolutně neplatného právního ujednání nelze v žádném případě dovozovat obchodní zvyklost. Ujednání, které je v rozporu se zákonem resp. se stanovami žalobce, nemůže splňovat parametry obchodní zvyklosti tak, jak vyplývají z hmotného práva platného v posuzovaném období. Skutečnost, že se smluvní strany jak dle smlouvy ze dne 30.7.2008, tak i dle smlouvy ze dne 2.5.2012 po jistou dobu chovaly tak, že smlouvu považovaly za platnou a žádná ze smluvních stran neměla k těmto smlouvám žádné výhrady, ještě ničeho nesvědčí o tom, zda smlouva byla v některých částech platná, či nikoliv, neboť jen a pouze soud autoritativně rozhoduje o platnosti či neplatnosti té, nebo oné smlouvy resp. její části. Jak plyne ze zápisu z mimořádného jednání představenstva konaného dne 22.7.2008 resp. přijatých usnesení z uvedeného mimořádného jednání, je zřejmé, že uvedeného mimořádného jednání představenstva se osobně žalovaný zúčastnil a pro smlouvu o výkonu funkce ze dne 31.7.2008 hlasoval, když uvedená smlouva tvoří přílohu č. 2 zápisu z mimořádného jednání představenstva. Text smlouvy ze dne 2.5.2012 pokud se týká odměňování, je zcela totožný se smlouvou ze dne 31.7.2008. Soud považuje za zcela vyvrácenou námitku žalovaného, že by žalovaný nebyl srozuměn s obsahem textu této smlouvy, když obsah této smlouvy znal a sám pro ni na představenstvu hlasoval. Pokud pak následně jediný akcionář v působnosti valné hromady dne 2.5.2012 schválil žalovanému smlouvu o výkonu
- Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

funkce ze dne 2.5.2012 na další funkční období, tak se přímo žalovaný uvedeného zasedání jediného akcionáře žalobce v působnosti valné hromady zúčastnil a nijak vůči obsahu textu smlouvy na další funkční období nebrojil, a ani nikdo jiný. Lze proto s jistotou vyloučit, že by ze strany žalobce se jednalo o lstivé jednání spočívající v předstírání okolnosti, která neexistuje. Obě dvě strany jak při sjednání smlouvy ze dne 31.7.2008, tak i ze dne 2.5.2012 byly jednoznačně s obsahem smlouvy srozuměny, souhlasily s ní a žádná ze stran nebrojila proti jakémukoliv ujednání v této smlouvě, kdy fakticky se podle této smlouvy obě dvě strany chovaly. Ze strany žalobce se tak nejednalo o úmyslné jednání, jehož cílem by bylo uvedení žalovaného v omyl. Pokud by takováto situace však, byť teoreticky, nastala, tak podle úpravy zakotvené v tehdy platném ust. § 49a) obč. zák. by bylo nutno takovéto jednání kvalifikovat jako omyl, a nikoliv jako jednání pro rozpor s dobrými mravy dle ust. § 39 obč. zák. Soud uvedené uvádí proto, že žalovaný uplatnil tyto dvě námitky, které jsou zcela protichůdné. Za zásadní však soud považuje tu skutečnost, že důsledkem neplatnosti právního úkonu učiněného v omylu je neplatnost relativní dle tehdy platného ust. § 40a) obč. zák. Protože však soud ze skutkových okolností projednávané věci dospěl k závěru, že ani jedna ze stran smlouvy o výkonu funkce at' již z 30.8.2008, nebo z 2.5.2012 se nedopustila žádného jednání, které by bylo možno kvalifikovat jako omyl, tak není na místě se blíže touto námitkou zabývat, neboť soud dospěl k závěru, že smlouva týkající se jak vyplacení tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků, tak i tzv. režijního paušálu, je absolutně neplatná, tj. od samého začátku, tak uvedený právní závěr a právní hodnocení soudu má zcela jednoznačně přednost před tzv. relativní neplatností dle § 40a) obč. zák. Dále se dovolával žalovaný, že ze strany žalobce se v daném případě jedná o nemravné jednání, kterému by neměla být přiznána právní ochrana, neboť s odstupem několika let zpochybňuje obsah smluvních ujednání mezi žalobcem a žalovaným pokud se týká odměňování a nastavení jeho systému. Obecně lze konstatovat, že v ust. § 39 obč. zák. byly stanoveny tři druhy případu nedovoleného právního úkonu, který zákon postihoval sankcí absolutní neplatnosti. Šlo o případ rozporu právního úkonu s obsahem a účelem zákona, o případ, kdy právní úkon obchází zákon, a konečně o případ, kdy právní úkon je v rozporu s dobrými mravy. Vzhledem k námitce žalovaného je zřejmé, že se dovolával absolutní neplatnosti právního úkonu právě pro rozpor s dobrými mravy. Samotný občanský zákoník výčet dobrých mravů se zřetelem k jejich pestrosti i mnohotvárnosti neurčuje. Je proto nutno mít na zřeteli výklad dobrých mravů v souvislosti s ust. § 3 odst. 1 tehdy platného obč. zák., tj. obecné zásady mravního řádu společnosti a v důsledku toho i dobré mravy s ohledem na vzájemné občanské soužití a s ohledem na zásady poctivého obchodního styku tak, jak byly upraveny v ust. § 265 obch. zák. Dále je nutno mít na zřeteli, že soudní praxe judikovala, že sankcí neplatnosti s poukazem na dobré mravy by měly být postiženy jen ty smlouvy, které hrubě urážejí veřejné mínění, mravy společnosti a jsou v rozporu se zásadami, které ovládají občanský zákoník. V daném případě se o tuto situaci dle názoru soudu nejedná, neboť jednak obsah právního úkonu ve smlouvě o výkonu funkce ze dne 2.5.2012 bylo možno vyložit a dále z hlediska skutkových zjištění je zcela zřejmé, že obě dvě strany smlouvy při jejím vzniku byly v dobré víře, když obsah smlouvy akceptovaly. Ze strany žalobce při uplatnění této žaloby se nejednalo o žádné šikanózní jednání resp. o zneužívání práva, když jak žalobce, tak i žalovaný při vzniku smlouvy obě dvě smlouvy, tzn. jak pro první funkční, tak i pro druhé funkční období, akceptovali. Samotná skutečnost, že žalobce dospěl k závěru, že by mohla být jak první, tak i druhá smlouva o výkonu funkce stížena absolutní neplatností pokud se týká tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků resp. tzv. režijního paušálu nemohla být v rozporu s dobrými mravy, neboť až soud ve svém autoritativním rozhodnutí rozhoduje, zda část smlouvy je platná, či nikoliv. Samotné uplatnění tohoto nároku tak v rozporu s dobrými mravy není.

54. Dále žalovaný namítal, že pokud mu žalobce předložil k podpisu smlouvu o výkonu funkce, kdy od samého počátku nehodlal plnit své závazky, a to jak ve vztahu k tzv. další odměně resp. režijnímu paušálu, tak namítal, že mu vznikla tímto postupem žalovaného škoda odpovídající výši žalované částky, která mu byla vyplacena. Soud rovněž tuto námitku neshledal důvodnou, neboť Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

opět odkazuje na shora skutková zjištění, ze kterých je zřejmé, že s obsahem smlouvy souhlasil jak žalobce, tak i žalovaný, smlouva nebyla uzavřena v rozporu s dobrými mravy resp. zásadami poctivého styku, ani v omylu. Žalovanému tak postupem žalobce nemohla být způsobena žádná škoda, neboť žalobce neporušil žádnou zákonnou či smluvní povinnost. Tak, jak již soud shora uzavřel, že valná hromada žalobce resp. její jediný akcionář v působnosti valné hromady nikdy neschválil žalovanému výplatu tzv. další odměny odvislé od hospodářských výsledků za rok 2013, ani tzv. režijní paušál, žalovanému nárok na výplatu těchto benefitů nevznikl. Pokud se pak dovolával žalovaný té skutečnosti, že by soud na tzv. další odměnu odvislou od hospodářských výsledků resp. na tzv. režijní paušál měl aplikovat ujednání o mandátní smlouvě, tak se soud s tímto právním názorem žalovaného neztotožnil. Z ust. § 66 odst. 2 obch. zák. totiž vyplývá, že přiměřené použití ust. o mandátní smlouvě připadá v úvahu pouze tehdy, pokud mezi společností a jejím orgánem, nebo členem jejího orgánu není uzavřena zvláštní smlouva opravující vzájemná práva a povinnosti při výkonu funkce. Takováto smlouva však mezi žalobcem a žalovaným uzavřena byla a pokud se týká základní odměny, shledal soud tuto smlouvu jako platnou. Nárok na případné benefity pak vzniká jen a pouze tehdy, pokud tyto platně a účinně upravuje smlouva o výkonu funkce resp. pokud tento jednotlivý zvláštní nárok je odsouhlasen jediným akcionářem v působnosti valné hromady. O tuto skutečnost se však v daném případě nejednalo a případná aplikace tzv. mandátní smlouvy na výplatu benefitů nepřichází v úvahu (SJ 6/2007). S ohledem na tyto právní závěry soud již potom neprováděl dokazování pro stanovení obvyklé odměny tím, že by bylo na místě vyjít ze mzdy, která byla dříve vyplacena předchozímu řediteli Ing. K., ani případnými dalšími znaleckými posudky pro jejich nadbytečnost resp. námitku tzv. proporcionalitu vznesenou žalovaným.

55. Nad rámec shora uvedeného soud rovněž poukazuje na tu skutečnost, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 2.10.2015 č.j. 24 Cm 4/2015-145 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26.10.2016 č.j. 8 Cmo 136/2016-304, který nabyl právní moci dne 16.12.2016, byl žalovaný zavázán žalobkyni zaplatit částku 670 000 Kč spolu s 8,05% úrokem z prodlení ročně z této částky za období od 18.4.2014 až do zaplacení s tím, že žalovaný zaviněným porušením právní povinnosti v souvislosti s výkonem své funkce způsobil žalobci škodu ve výši 670 000 Kč s příslušenstvím, a proto mu podle ust. § 66 odst. 3 obch. zák. odměna za výkon funkce nenáleží a je povinen ji vrátit. Obrana žalovaného spočívající ve skutečnosti, že škoda byla žalobkyni uhrazena z pojištění žalovaného, je nedůvodná. Tato námitka má vliv na sanaci škody, nikoliv však na hodnocení odpovědnosti, či porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře, a v této souvislosti hodnocení vzniku nároku na výplatu odměny za výkon funkce.
56. Provedení důkazů navržených žalobcem ohledně dalších jednání žalovaného ke škodě žalobce je v tomto řízení s ohledem na shora uvedené právní hodnocení nadbytečné a v rozporu se zásadou ekonomie řízení, a proto soud tyto důkazy navržené žalobcem neprováděl, a ani důkazy navržené žalovaným k prokázání té skutečnosti, zda a jaké hospodářské výsledky byly dosahovány za jeho funkčního období v kontrastu s vedením, které nastoupilo poté, kdy mu zanikla funkce.
57. Podle ust. § 369 odst. 1 obch. zák., je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku, nebo jeho části a není-li smluvně stanovena sazba úroku z prodlení, je dlužník povinen platit úroky z prodlení určené ve smlouvě jinak určené předpisy občanského práva. Žalovaný byl k zaplacení žalované částky vyzván žalobcem předžalobní upomínkou ze dne 1.7.2013, ke které přiložil žalobce poštovní podací lístek, ze kterého bylo soudem zjištěno, že uvedená zásilka byla předána k přepravě pro žalovaného na odesílací poštu Ostrava 1 dne 2.7.2013. Žalovaný namítal, že z podacího lístku není patrné, zda a jaká zásilka byla žalovanému doručována. Tuto námitku shledal soud nedůvodnou, neboť zásilka byla zjevně doručována na adresu trvalého bydliště žalovaného, které se nijak v průběhu celého řízení resp. před jeho zahájením nezměnilo. Dále je nutno dodat, že k této námitce (tvrzení) neposkytl žalovaný žádné relevantní důkazy např. v tom smyslu, že by se v rozhodné době v místě trvalého bydliště nezdržoval a nemohl si tak zásilku Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Lajtochová

převzít. Soud má proto v tomto ohledu za to, že pokud zásilka byla v městě Ostravě dána k přepravě dne 2.7.2013, považuje lhůtu 3 dnů pro doručení žalovanému za dostatečnou. S ohledem na tu skutečnost, že obsahem předžalobní výzvy je stanovení lhůty 7 dnů k úhradě, je tak zřejmé, že žalovanému marně uběhla lhůta k plnění k datu 12.7.2013 a k datu 13.7.2013 se již dostal do prodlení. Soud proto nárok žalobce částečně zamítl tak, jak je uvedeno v odst. II výroku tohoto rozhodnutí.

58. O náhradě nákladů řízení bylo soudem rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. tak, že soud přiznal náhradu nákladů řízení žalobci v plné výši, neboť měl neúspěch v poměrně nepatrné části. Předmětem řízení byla částka 48 619 Kč, ze které odměna za jeden úkon právní služby činí 3 060 Kč (§ 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu ve znění pozdějších předpisů – dále jen „AT“). Odměna právního zástupce žalobce sestávala z přípravy a převzetí věci ze dne 10.4.2014 (§ 11 odst. 1 písm. a) AT), sepisu žaloby ze dne 10.2.2017 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), předžalobní upomínky ze dne 1.7.2013 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), účasti u jednání dne 28.2.2018 (§ 11 odst. 1 písm. g) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 15.3.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), účasti u jednání dne 25.4.2018 (§ 11 odst. 1 písm. g) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 24.4.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 4.5.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 28.5.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), podání odvolání ze dne 26.6.2018 ve výši ½ odměny v částce 1 530 Kč (§ 11 odst. 2 písm. c) AT), účasti u jednání dne 24.10.2018 za 2 úkony právní služby po 6 120 Kč, neboť jednání přesáhlo 2 hodiny (§ 11 odst. 1 písm. g) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 12.11.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), účasti u jednání dne 29.11.2018 (§ 11 odst. 1 písm. g) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 27.11.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), vyjádření ve věci samé podáním ze dne 26.11.2018 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT) a účasti při vyhlášení rozhodnutí dne 7.12.2018 ve výši ½ odměny v částce 1 530 Kč (§ 11 odst. 2 písm. f) AT). Odměna za 19 úkonů právní služby, z níž 2 úkony byly po 1 530 Kč, činila celkem 55 080 Kč. K odměně dále soud přiznal 19 x režijní paušál po 300 Kč ve výši 5 700 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). V rámci odměny dále soud přiznal právnímu zástupci žalobce 2 úkony právní služby po 3 060 Kč za prokázanou poradou s klientem ze dne 13.4.2018 a 12.10.2018 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT). Odměna tak činila celkem částku 61 200 Kč a hotové výdaje celkem 6 300 Kč, což činilo celkem částku 67 500 Kč, ke které soud připočetl uhrazený soudní poplatek ve výši 2 431 Kč, což činilo celkem 69 931 Kč. Soud naopak nepřiznal právnímu zástupci žalobce jím požadovanou odměnu ve výši 3 060 Kč a režijní paušál ve výši 300 Kč za nahlédnutí do spisu, neboť tento nárok nemá oporu v advokátním tarifu.
59. Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaný povinen uhradit přisouzenou náhradu nákladů řízení v celkové výši 69 931 Kč k rukám právního zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§251 o.s.ř.).

Ostrava 7. prosince 2018

Mgr. Vladimír Janša v.r.
samosoudce